

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00218/21-7

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. 1. 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace, spolku Sodales Solonis z. s., IČ 22848347, se sídlem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, proti rozhodnutí povinného subjektu, Českého rozhlasu, IČ: 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, o odmítnutí části žádosti ze dne 11. 2. 2021, č. j. Inf. CRo 16/2020-12, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **se část výroku:** „rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením §8a InfZ, §8b InfZ a §9 odst. 1 InfZ“ **mění takto:** „rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 InfZ a čl. 6 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)“; **v ostatní části** se dle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání spolku Sodales Solonis z. s., **zamítá** a rozhodnutí povinného subjektu, Českého rozhlasu, o částečném odmítnutí žádosti ze dne 11. 2. 2021, č. j. Inf. CRo 16/2020-12, **se potvrzuje.**

Odůvodnění

I.

Spolek Sodales Solonis z. s., IČ 22848347, se sídlem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák (dále jen „žadatel“) požádal dne 7. 12. 2020 Český rozhlas, IČ: 45245053, se sídlem Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha 2 – Vinohrady (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

„Děkuji Vám za Vaši odpověď ze dne 4.12.2020. Podávám upřesněnou žádost dle zákona 106/99 Sb. o svobodném přístupu k informacím:

- 1) Jakými finančními částkami je honorován pan Luboš Xaver Veselý za pořady v ČRo „Xaver a host“ a „Xaverův veselý kvíz“, jako externí spolupracovník ČRo?*
- 2) Na základě čeho, resp. jakého druhu smlouvy působí jako spolupracovník ČRo?*
- 3) Žádám o zaslání této smlouvy, případně smluv. Jedná se o veřejně známou osobu, placenou veřejnou institucí z peněz daňových poplatníků, kde ochrana soukromí osob je snížena a nemůže být upřednostněna na úkor informování veřejnosti ve veřejném zájmu. Pan Veselý proti zveřejnění nic nenamítá – viz jeho vyjádření níže.*

Pan Veselý veřejně, opakovaně prohlásil, že zveřejní svůj plat a smlouvu v Českém rozhlasu, pokud mu to ČRo dovolí: „Já jsem prosil svého nadřízeného v Českém rozhlasu, že bych šel příkladem a svoji smlouvu, kterou mám v ČRo, bych s velkou radostí uveřejnil. Protože Český rozhlas, jak víme, je také médium veřejné služby, tedy také dostávám jakýsi honorář z peněz koncesionářů. A mně by to přišlo fér, tak jsem toto navrhl,“ řekl Veselý ve vysílání televize Prima CNN.“

Dne 22. 12. 2020 povinný subjekt poskytl část požadovaných informací žadateli (přípis pod č. j. Inf. CRo 16/2020-3), informace k bodu 2) žádosti a část informací k bodu 3) žádosti (pseudonymizované kopie smluv). Poskytnutí zbylých informací žadateli odmítl svým rozhodnutím ze dne 22. 12. 2020, č. j. Inf. CRo 16/2020-4, s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanoveními § 8a, § 8b a § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., tedy z důvodu ochrany soukromí a osobních údajů fyzické osoby (příjemce veřejných prostředků), a dále ochrany obchodního tajemství povinného subjektu. Dne 25. 12. 2020 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. Povinný subjekt předal Úřadu odvolání žadatele spolu se spisovou dokumentací a svým stanoviskem dne 11. 1. 2021. Úřad o odvolání žadatele rozhodl dne 27. 1. 2021 pod č. j. UOOU-00218/21-2, a to tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání.

Povinný subjekt, v souladu s rozhodnutím Úřadu a ustanovením § 4 odst. 4 správního řádu, vyzval dne 27. 1. 2021 žadatele k prokázání kritérií tzv. platového nálezu (viz dále), k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu. Žadatel své vyjádření zaslal dne 31. 1. 2021. Povinný subjekt následně rozhodl o předmětné části žádosti o informace znovu, a to tak, že dne 11. 2. 2021 vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, č. j. Inf. CRo 16/2020-12, a to s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a, § 8b, § 9 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., tedy opětovně z důvodu ochrany soukromí a osobních údajů, a dále ochrany obchodního tajemství povinného subjektu. Dne 15. 2. 2021 podal žadatel proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. Povinný subjekt předal Úřadu odvolání žadatele spolu se spisovou dokumentací a svým stanoviskem dne 2. 3. 2021, v němž setrval na svém názoru, uvedeném v rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

V mezidobí Úřad dne 11. 2. 2021 obdržel vyjádření dotčené osoby, týkající se budoucího způsobu doručování; dotčená osoba zároveň Úřadu sdělila, že si „v žádném případě nepřeje, aby byly jakékoli informace související s její osobou tzv. uvolněny pro veřejnost ani pro jakýkoli konkrétní subjekt“.

II.

Otázkou své příslušnosti v uvedené věci se Úřad zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 27. 1. 2021, č. j. UOOU-00218/21-2, na něž v tomto směru plně odkazuje. Povinným subjektem je Český rozhlas, u kterého nelze určit nadřízený orgán dle ustanovení § 178 správního řádu. S ohledem na tuto skutečnost je pro účely zákona č. 106/1999 Sb. nadřízený orgán určen dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., a je jím tedy Úřad.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu podaného odvolání.

Dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 2 stejného právního předpisu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Žadatel označil své podání jako odvolání, přičemž v něm uvedl, že proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 11. 2. 2021 podává v zákonné lhůtě odvolání podle ustanovení §16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu; v hlavičce podání označil rozhodnutí povinného subjektu spisovou značkou i číslem jednacím. Přestože žadatel nesplnil jednu z náležitostí odvolání a neuvedl, v čem je spatřován konkrétní rozpor rozhodnutí s právními předpisy, Úřad jej nevyzýval k doplnění této náležitosti, a to s ohledem na zásadu procesní ekonomie (§ 6 odst. 2 správního řádu), neboť z kontextu odvolání **je zřejmé, že žadatel nesouhlasí s neposkytnutím informace o výši finančních odměn dotčené osoby.**

Úřad tak posoudil odvolání i rozhodnutí povinného subjektu ve výše uvedeném kontextu, tedy s ohledem a skutečnost, zda je informace o výši odměny (odměn) dotčené osoby informací poskytnutelnou, nebo se na ni vztahuje zákonný důvod pro její ochranu. Úřad po tomto posouzení shledal, že výrok a odůvodnění rozhodnutí je zčásti správné, respektive v daném případě se uplatní jeden z povinným subjektem užitých důvodů pro ochranu požadované informace.

III.

Jak již Úřad uvedl ve svém předchozím rozhodnutí, pojem osobního údaje definuje *Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)*. Podle čl. 4 odst. 1 tohoto obecného nařízení se osobními údaji rozumí *veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (subjektu údajů), přičemž identifikovatelnou je taková fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*. Osobním údajem je tedy informace, ze které lze přímo nebo nepřímo dovodit, že se jedná o konkrétní fyzickou osobu. V daném případě Úřad

konstatuje, že požadované informace obsahují osobní údaje dle této definice, a to **osobní údaje identifikační, kontaktní a údaje o vyplacených odměnách**. Příslušnou ochranu soukromí a osobních údajů fyzických osob zajišťují též další mezinárodněprávní dokumenty.

Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod *zaručuje svobodu projevu a právo na informace*. Dle odst. 4 stejného ustanovení lze tuto svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Odst. 5 totožného ustanovení stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti, kdy podmínky a provedení stanoví zákon č. 106/1999 Sb.

Dle ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb. *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*; výjimku tvoří osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Dle ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. poskytne povinný subjekt základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky, přičemž tato výjimka se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území. Základní osobní údaje podle ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb. se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků. Povinný subjekt pseudonymizoval v poskytnutých smlouvách dvě skupiny osobních údajů, a to jednak identifikační a kontaktní osobní údaje fyzických osob (bydliště, DIČ, rodné číslo, bankovní spojení, e-mail a podpis dotčené osoby, a dále jméno, příjmení, kontaktní údaje a podpis osoby, vystupující ve smlouvě za povinný subjekt), jednak smluvně určenou výši odměn dotčené osoby za provedená díla; **z podaného odvolání nepřímě vyplývá, že žadatel nesouhlasí právě s neposkytnutím těchto smluvních odměn na provedené dílo v pořadech, které uvedl v žádosti.**

Osobní údaje, týkající se platů a odměn zaměstnanců povinných subjektů, judikatura v minulosti podřadila pod ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., neboť se jedná o příjemce veřejných prostředků ve smyslu tohoto ustanovení. Jak už Úřad uvedl dříve, historicky rozhodování soudů v této oblasti postupně prošlo vývojem od původní převažující ochrany těchto specifických informací při provedení testu veřejného zájmu - proporcionality (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 4 As 40/2010-60) přes jejich téměř absolutní poskytování bez provádění tohoto testu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 57/2010-79, a zejména rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62) až po překonání tohoto názoru a možnost poskytnutí těchto informací za splnění specifických podmínek modifikovaného testu proporcionality, tzv. testu platového (zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29). **V každém jednotlivém případě střetu dvou základních práv je tedy třeba provádět test proporcionality ve smyslu plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, v případě střetu práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, týkajících se platů a odměn**

zaměstnanců povinných subjektů, v jeho rozšiřující modifikaci tzv. platového testu dle nálezu Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který shrnuje v bodu 125. Povinný subjekt tak může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., pokud nejsou kumulativně splněny všechny tyto podmínky: **a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu; c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. "společenského hlídacího psa"; d) informace existuje a je dostupná.** Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom, dle Ústavního soudu, odmítnutí poskytnout žadateli informaci o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti státních orgánů a orgánů územní samosprávy poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Splnění kritérií Ústavní soud opřel o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejména o rozsudek ze dne 8. 11. 2016 ve věci *Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku*, č. 18030/11. Přestože je osoba dotčená žádostí o informace honorována na základě smlouvy o dílo a licenční smlouvy, tedy jako externí spolupracovník, vzhledem k tomu, že je jí odměna vyplácena z veřejných prostředků, lze na její právní postavení ve vztahu k ochraně těchto osobních údajů nahlížet obdobně, jako na postavení zaměstnance povinného subjektu.

Nález Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, tedy předpokládá, že **povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele** (třetí bod tzv. platového testu), **tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse** (první a druhý bod tzv. platového testu), přestože zákon č. 106/1999 Sb. s povinností žadatele blíže vymezovat svou vlastní osobu i účel požadovaných informací nepočítá. Proto pokud žadatel v žádosti neuvede v tomto smyslu žádné bližší údaje (typicky nebude argumentačně prokazovat, čím a jak jsou splněny jednotlivé požadavky tzv. platového testu), není možné z důvodu absence těchto údajů v žádosti tuto odmítnout. Jinými slovy, pokud žadatel již v podané žádosti vymezí (vyloží), zda a jak jsou splněna výše uvedená kritéria, není nutné jej jakkoli kontaktovat a povinný subjekt se při vyřizování žádosti soustředí na to, zda žádost tzv. platovým testem skutečně projde. Pokud však žadatel splnění výše uvedených kritérií v žádosti nijak neprokazuje (nebo tak učiní zjevně nedostatečně), je namístě žadatele vyzvat, aby příslušné údaje povinnému subjektu doplnil s odkazem na požadavky Ústavního soudu a svá tvrzení adekvátně doložil, což vyplývá z § 4 odst. 3 a 4 správního řádu. Jak již bylo uvedeno výše, povinný subjekt vyzval k tomuto upřesnění žadatele dne 27. 1. 2021. Žadatel zaslal své upřesnění dne 31. 1. 2021, kdy uvedl k jednotlivým kritériím platového testu následující: 1) *informace mají být poskytnuty k účelu informování veřejnosti ve veřejném zájmu;* 2) *veřejný zájem, využitelnost a nezbytnost požadovaných informací z hlediska veřejného zájmu spočívá ve zveřejnění informace na sociálních sítích a předáním k informaci médiím. Veřejnost a rozhlasoví koncesionáři mají právo vědět, jak je finančně oceňována práce veřejných osob financovaná státem, tedy daňovými poplatníky a koncesionáři povinného subjektu. Občané a rozhlasoví koncesionáři mají plné právo porovnat kvalitu rozhlasového pořadu s výší finanční odměny jeho autora;* 3) *k prokázání úkolů a posílání dozoru veřejnosti a roli tzv. „společenského hlídacího psa“ žadatel odkázal na stanovky Sodales Solonis z.s., konkrétně čl. 2, který zaslal v příloze a který podrobně popisuje jeho činnost;* 4) *k aktivitám žadatele v rozšiřování informací o věcech veřejného zájmu tento uvedl, že k těmto přispívá publikační činností jako občanský novinář a aktivní účastí na veřejném životě. Za 10 let existence spolku bylo na portálu www.sinaql.cz (vybrán do projektu WebArchiv Národního*

archivu ČR) publikováno takřka 11.000 článků v českém, německém, anglickém a francouzském jazyce. Jsou rozepisovány týdně v Bulletinech v českém, německém a anglickém jazyce do celého světa fyzickým a právnickým osobám, včetně médií.

Povinný subjekt poté přistoupil k novému testu proporcionality ve vztahu k otázce, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí výše finančních částek, kterými je honorována dotčená osoba jako externí spolupracovník za žadatelem uvedené pořady. Povinný subjekt, v souladu s výše uvedenou judikaturou, provedl test proporcionality v obecné rovině a posoudil kritérium vhodnosti, kritérium potřebnosti a kritérium přiměřenosti (proporcionality v užším smyslu); rovněž provedl modifikaci testu proporcionality, tzv. platový test, ve kterém se zabýval všemi kritérii (podmínkami) tohoto testu, neboť tyto musí být splněny kumulativně. Oba provedené testy, respektive jejich výsledky, pak vzájemně propojil.

Předně povinný subjekt posuzoval, zda výše finančních částek, kterými je honorována dotčená osoba, **je informace existující a dostupná (4)**, přičemž toto kritérium bylo **splněno**. Dále povinný subjekt zkoumal, zda **žadatel o informace plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti [tzv. hlídací pes – „watchdog“, (3)]**, kdy i toto kritérium bylo **naplněno**, neboť žadatel odkazem na příslušný článek stanov dostatečně prokázal, že se věnuje prezentování různých informací veřejnosti, seznamuje s nimi veřejnost a lze dovést, že toto přispívá k diskuzi veřejnosti na různá témata. Ke **kritériím veřejného zájmu (1) a účelu přispět k diskuzi o věcech veřejného zájmu (2)** povinný subjekt uvedl, že, dle sdělení žadatele, je účelem získání výše finančních částek, kterými je honorována dotčená osoba, právo veřejnosti vědět, jak je finančně oceňována práce veřejných osob financovaných státem a posouzení kvality rozhlasového pořadu na porovnání výše finanční částky, kterými je honorována dotčená osoba jako autor pořadu. Povinný subjekt uvedl, že **dotčená osoba je externí spolupracující osobou, nemá žádný vliv na chod povinného subjektu a ve světle toho je nutné posuzovat i veřejný zájem na této informaci, a to zejména z hlediska přiměřenosti zásahu do práv dotčené osoby**. Poskytnutí údaje o daných finančních částkách ve spojení se jménem a příjmením dotčené osoby by bylo, dle názoru povinného subjektu, citelným zásahem do soukromí dotčené osoby. Povinný subjekt přitom uvedl, že je v otázkách poskytování informací o vydaných veřejných prostředcích transparentní, avšak v tomto případě, kdy se nejedná o zaměstnance povinného subjektu a už vůbec ne o zaměstnance ve vedoucí pozici, který by měl snášet vyšší míru kontroly veřejnosti, nelze takto nepřiměřeně zasáhnout do práva na soukromí dotčené osoby.

Z hlediska kritéria zkoumání kritéria potřebnosti (tedy zda nelze dosáhnout zamýšleného cíle způsobem méně zasahujícím do práva na soukromí dospěl povinný subjekt k závěru, že informovanost o výši nakládání s veřejnými prostředky povinným subjektem a o hospodaření povinného subjektu, což je primárním účelem práva na informace, tímto dosažena nebude, a to zejména vzhledem k postavení dotčené osoby vůči povinnému subjektu a vzhledem k nevypovídající hodnotě daných částek vyplácených jako honoráře dané dotčené osobě ve vztahu k hospodaření povinného subjektu. K tomu odkázal na rozhodnutí Úřadu, ve kterém bylo uvedeno, že k otázce fungování Českého rozhlasu a případného nevhodného nakládání s veřejnými prostředky je třeba vzít v úvahu taktéž právní úpravu, která definuje též kontrolu nad hospodařením povinného subjektu (zejména zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je zřízena Rada Českého rozhlasu, jakožto orgán, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrole činnosti Českého rozhlasu, a v rámci této Rady také dozorcí komise).

Právní úprava tedy zakotvuje kontrolní mechanismus nad povinným subjektem, a to včetně jeho nakládání s veřejnými prostředky. Je tak třeba vzít v úvahu, že zde existuje právní úpravou zakotvený nezávislý kontrolní orgán, jehož úkolem je mimo jiné kontrola nakládání povinného subjektu s veřejnými prostředky, a to i při zkoumání kritéria, zda nelze tohoto cíle dosáhnout mírnějšími prostředky ve vztahu k dotčeným osobám.

Současně povinný subjekt posoudil kritérium potřebnosti a vhodnosti u poskytnutí a zveřejnění daných informací k účelu veřejné diskuze o kvalitě rozhlasového pořadu (2), kde, dle názoru povinného subjektu, zamýšleného účelu, tedy diskuze o kvalitě pořadu, lze dosáhnout i bez poskytnutí požadované informace. Kritérium přiměřenosti není v daném případě naplněno do té míry, aby bylo právo žadatele na poskytnutí informací zcela upřednostněno před právem na ochranu soukromí dotčené osoby. Částečné omezení práv, jak žadatele, tak i dotčené osoby, kdy byly povinným subjektem poskytnuty anonymizované smlouvy uzavřené mezi povinným subjektem a dotčenou osobou, je v daném případě, dle povinného subjektu přiměřené sledovanému cíli, tedy veřejné diskuzi o kvalitě pořadu, jehož je dotčená osoba autorem. Povinný subjekt tak došel po provedeném testu proporcionality k závěru, že o kvalitě pořadů lze diskutovat i bez zveřejnění těchto citlivých informací, a že zde nejsou splněny podmínky pro poskytnutí informací, jakými finančními částkami je dotčená osoba honorována jako spolupracovník v uvedených pořadech.

Úřad se ztotožňuje se závěry provedeného testu proporcionality i jeho modifikace v podobě tzv. platového testu. První dvě kritéria tzv. platového testu jsou naplněna, neboť informace prokazatelně existuje a je dostupná a žadatel bezesporu, vzhledem k obsahu jeho činnosti plynoucímu z příloženého článku stanov a sdělených informací o četné publikační činnosti, plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti (tzv. hlídacího psa); takovou skutečnost lze ověřit též z veřejných, dálkově přístupných zdrojů. Veřejný zájem na poskytnutí informace jakožto další kritérium tzv. platového testu lze spatřovat částečně naplněný pouze do té míry, že odměny dotčené osoby jsou hrazeny prokazatelně z veřejných prostředků; povinný subjekt však prokázal, že dotčená osoba je, ve vztahu k uvedeným rozhlasovým pořadům, externím spolupracovníkem, nikoli „kmenovým zaměstnancem“, který by měl na chod povinného subjektu v tomto směru výraznější vliv, nebo zaměstnancem ve vyšší pozici. Za nenaplněné však Úřad považuje v daném případě kritérium, že požadovaná informace je relevantně způsobilá přispět k rozsáhlejší diskuzi veřejného zájmu. Diskuze o kvalitě pořadu lze jistě vést i bez znalosti konkrétních částek vyplacených odměn; ostatně četné diskuze k rozhlasovým pořadům, které dotčená osoba moderuje, lze ve veřejných zdrojích nalézt už nyní (namátkou např. <https://www.facebook.com/xaver.cz>, <https://www.facebook.com/xaverahost/>, <https://hlidacipes.org/xaver-nam-skodi-delejte-neco-vyzyvaji-zamestnanci-rozhlasu-reditele-kritizuji-slabou-reakci-vedeni/> apod.). Žadatel přitom neuvedl, že by v odměňování dotčené osoby v rámci těchto pořadů spatřoval jakékoli podezření s nehospodárným či neefektivním nakládáním s veřejnými prostředky, ani nesdělil např. podezření, že by dotčená osoba v rámci pobíraných odměn důvodně vybočovala z řad dalších externistů; taková odůvodněná argumentace by mohla mít potenciál zvýšit nezbytnost poskytnutí požadované informace k vedení veřejné diskuze v tomto směru.

Úřad souhlasí s tím, že by za těchto okolností, navíc když povinný subjekt disponuje kontrolním orgánem ve vztahu k nakládání s veřejnými prostředky, mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do soukromí a práva na ochranu osobních údajů dotčené osoby,

který by mohla vnímat jako citelný, a to i vzhledem k tomu, že s poskytnutím těchto informací o své osobě vyjádřila výslovný nesouhlas.

K tvrzenému obchodnímu tajemství se již Úřad vyjádřil ve svém předchozím rozhodnutí, a to v tom smyslu, že v informaci o výši odměn dotčené osoby za moderování uvedených pořadů obchodní tajemství ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. nespaturuje. Úřad již v minulém rozhodnutí dal sice povinnému subjektu za pravdu, že jde o ocenitelnou skutečnost a že povinný subjekt je subjektem hospodářské soutěže, avšak jeho postavení je modifikováno tím, že je subjektem hospodařícím s veřejnými prostředky. **Ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. nedává žádný prostor ke správnímu uvážení povinného subjektu, když je zde uvedeno, že poskytnutí informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků při poskytování informace, týkající se veřejných prostředků (v daném případě odměn ze smlouvy), se nepovažuje za obchodní tajemství.** I kdyby tedy požadovaná informace naplňovala veškeré znaky obchodního tajemství, vzhledem k její povaze (vyplácení z veřejných prostředků) by nebylo její poskytnutí porušením obchodního tajemství.

IV.

Úřad po posouzení žádosti i všech relevantních podkladů ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Nadřízený orgán v daném případě neshledal rozpor s platnými právními předpisy při vyřízení žádosti o informace při aplikaci zákonného důvodu ochrany osobních údajů dotčené osoby, neztotožnil se však s druhým důvodem pro ochranu informace, a to, že by šlo o obchodní tajemství povinného subjektu.

Dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, **jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změní;** změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Úřad tak nahradil část výroku svým rozhodnutím, vycházející z odlišného právního názoru na skutková zjištění obsažená v předloženém spisovém materiálu; dále došlo k upřesnění ustanovení, podle kterých je informace chráněna (§ 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s čl. 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů), toto upřesnění však bylo spíše technického charakteru a nemělo právní dopad na poměry žadatele (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 6/2013-33). Dle aktuální judikatury by změna rozhodnutí měla být odvolacím orgánem vždy preferována před zrušením rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání, pokud jsou k tomu splněny zákonné předpoklady (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, čj. 6 As 286/2018-34). Zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět k prvnímu stupni je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 správního řádu). Vzhledem k tomu, že žadatel se proti rozhodnutí povinného subjektu řádně odvolal, nebyl tímto postupem následně zkrácen na svých právech ve smyslu výše uvedeného ustanovení. Změnou výroku nedošlo k vytvoření tzv. překvapivého rozhodnutí, které by bylo v rozporu se zásadou dvojinstančnosti správního řízení (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 654/2003).

Ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu dále uvádí, podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem. Vzhledem k možnosti odvolacího správního orgánu doplnit řízení o nové podklady pro vydání rozhodnutí, vztahuje se na něho povinnost dát účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Podle § 36 odst. 3 však nemusí odvolací správní orgán postupovat v případě, že žádné nové podklady v odvolacím řízení nepořídil, a vychází tedy ze správního spisu předloženého správním orgánem prvního stupně, což byl i tento případ. Úřad tak v souladu se zásadou procesní ekonomie toliko upřesnil výrok rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace, kdy oproti posouzení povinným subjektem shledal pouze jeden zákonný důvod pro odmítnutí žádosti. Tento zákonný důvod byl důvodem již pro odmítnutí žádosti povinným subjektem, s ohledem na tuto skutečnost pak není rozhodnutí Úřadu rozhodnutím překvapivým.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Praha 17. března 2021

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Sodales Solonis z. s., Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, ID DS: u2zs3bk
2. Český rozhlas, Vinohradská 1409/12, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, ID DS: rnaadje
3. Dotčená osoba – dle spisu